

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De saxo secus eandem Ecclesiam. Ode Monocolos Tetrastrrophos. Metrum
Pherecratium continuum, ex Spondeo, Dactylo, Spondeo constans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](#)

De Equis, qui Coemeterium supradictæ Ecclesiæ ingressi, post horam mortui reperiebantur.

ODE MONOCOLOS TRISTRPHOS.

Metrum lambicum Dimetrum Hypercatæ-
lecticum.

VEnatione militares
Viriferuntur occupati
Versus domum/sacram QVIRINI;
Deuotione debit a se
Demiserant equis citato
Et supplices templum petebant.
Sed negligentius caballor
Liquere stantes ante valvas,
Ac liberos custode nullo.
Dum nemo detineret illos,
In atrium simul ruerunt,
Ibi malignè pabulandi.
Mors est eis locus sacratus
Præsumptus insolenter illis,
Ex quinque nullus est superstes.
Ut exiere militantes,
Inuenerant equos iacentes.
Creuit timor loco verendo.

De saxo secus eandem Ecclesiam.

ODE MONOCOLOS TETRACSTROPHOS.

Metrum Pherecratium continuum, ex Spondeo,
Dactylo, Spondeo constans.

MIRCM vindicis iram
Claras omnipotentis

S 3

Res

Res gestas habet omnis
 Sacri pagina scripti.
 Non ignes Sodomorum
 Vxorifue Lothae
 Factandam sale petram
 Ignorare licebit.
 Nec pauper Deus ira
 Fert ostenta scelestis,
 Quamquam gratia diues
 Venâ nunc pater alma
 Etsi tempora nostra
 Iam sint plena periclis,
 Ut Paulus memorabat,
 Non nos gratia liquit,
 Donans supplicibus se
 Ac duros nocuosque
 Crebro vindice pena
 Plectens siue coercens.
 Res hac quam referemus
 Dum sit consicia paucis
 Prapollentibus aeo,
 Formam sacrilegis dat.
 Iuxta prememoratam
 Clari Martyris adem
 Demonstratur ad Austrum
 Quadam parte remota
 Saxe forma Caballi,
 Frenum sellaque cui sit,
 Tanta proprietate
 Ac si vixerit olim:
 Ascensor prope pareat
 Tanquam desluisset

Reror/nm

HEN CAN
 tom. III
 SIV
 24

Retrorsum fugitus.
Totus saxeus ipse.
Haret pes sibi dexter
In strepore latet alter
Sub terra, ne quo corpus
Cernes usque sub alas;
Pressus mole caballus
Fixis cruribus altè
Vasta desidet alio
Nitens semper in imo.
Sed quid res ea signet
Ex verbis seniorum
Hæc comperta canemus
Diua laude QVIRINI.
Suprasæpè relatæ
Dum res Ecclesiæ fur
Conuasando tulisset
Iumentumq; grauasset,
Sedit de super ipse
Durè calcibus vrgens,
Et persenxit equum mox
In petram riguisse;
Cum statim celerando
Dextrorsum resiliree,
Transit postima dorsi,
Vix tangens pede terram;
Confestim lapis extat;
Nec vindicta reliquie
Factis digna fugacem
Bruto coepit caballo.
Ne sententia summa
Neglexisse merentem

Poffet

*Posset iure videri
Dum punit pecus innox.*

Si quem res inopina

Et tam mira mouebit,

Sollers audiat acta

His non dissona multum;

Et quae per loca certa

Ac vicina valebit,

Signarus datur iudex

Praesens noscere visu.

Austro Norica tellus.

Cisalpēstribus oris

Florens Ecclesiam fert

Lindenſis ſibi nomen.

Qua tres munere panes

Oblati ſuper aram,

Sublati quoque furto,

Iam ſunt ſaxa per auum.

In Busenkaimena

Perſtant Eccleſiae nunc

Petrae, diſpare mole,

Omnes bis geminæ ſunt,

Et quædam cubitales,

Cut binis cubitis ſunt,

Seu parum minus aut plus,

Ac ceræ color his eſt;

Omnes interiore

Strigilim parte foratae

Lychnum ſponte fatentur

Quod ferrent aliquando,

Nec longo memoratur

Res hac gesta ſub auro.

Vix teste repleuit
Aures, indice visu.
Sollers Arthemiūs vir
Et clarus Tegriensis
Miles robore pollens
Hanc aedem renouarat.
Nam templum memoratum
Muro consolidauit,
Quod lignis prior atas
Instruxisse refertur:
Intactam tamen aram
Seruarat, quod eandem
Antistes facer olim
Vdalrice sacrariis.
Hac ara steterant hi
Cera denique truncū
Sublati, reparandi
Cera plure coacta.
Quos ex aedicula fur
Raptans editiore,
Sacras ibi vestes
Structorisque tulit rem.
Hi dum tendit onustus
Effugisse laborans,
Præco circuit illic
Longa nocte dieque;
Nec decedere campo,
Nec deponere prædam
Vlla sorte valebat,
Constringente Deo se:
Confessus male rapta,
In pagumque reductus,

T

Vestes

Vestes reddidit omnes.

Petras cera crearat.

Luxta Danubium stant

Pagi, VVinsteuiam quos

Dicunt Cleminiamque;

His confinia iundat.

Discernuntur icona

Quæ fert saxe a saccum

Dissentum sat is, æquè

Saxi pondere durum.

Hinc plebs accola narrat,

Quod furis sit imago,

Vecors Ecclesiam qui

Vicinam spoliarit,

Sacram nomine Petri

Ac villâ memorata

Quæ rurense forum dat

Pro tutamine structam.

Id terra simulachrum

Axillas. Ascendas propè mersum,

Fertur vi nec ab arce

Sursum posse moneri.

Inter crebras salicta

Callis dicit ad urbem

Turbas curantensem;

Hic rupes stat equina,

Petrinusue caballus

Sella nudus habetur;

Quem sessore perempto

Dum traxere latrones,

Seu casti pietate,

Seu virtute superna,

Ferit

HEN CAN
S III
tom. an.
S IV
24

Fertur dirigiſſe,
Cruo mersus & ipſe.

De altera in rure Danubij Ecclesia B. QVIRINI, quæ
cum possessione, ad quam pertinet, ab Arnaldo
quondam Duce, in beneficium data fuit.

ODE MONOCOLOS TRISTROPHOS.

Metrum Pindaricum continuum, duobus Da-
ctylis, duobus Trochais
confans.

D^rubius flunij datus rex,
Fert ratibus decies duces sex,
Septifidusq^{ue} Thetin coronat:
Illi⁹ in gremio QVIRINVS,
Seuit agros prius obsequentes;
Fagus habet locus is notamen:
Ecclesi⁹ ſpolians tyrannus,
Hæc tulerat bona, dans habenda.
* Imbripoli⁹ Comiti potenter;
Quæ nouiter Comes vrbis eius
Vt* propri⁹ dedit arua iuris,
Rus placium ſibi cambiando;
Hinc vetus h̄ic ager eſc⁹ receperus
In tua iura ſacer GEORGI
Cænobio tibi dedicato.
Ecclesi⁹ prior hoc patronus
Rure piam miseri⁹ habebat,
Ac populo celebrem fideli:
Perdita qui cupiunt reſcire,
Hactenus huc veniunt precantes;
Vota ferunt nibil haſtantes,

* Ratisbon.

* propri⁹.

T. 2

Quin: